

ΠΑΒ	1965.....
	25 ΑΠΡ. 2015

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 21/04/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

**Θέμα: «Αναγνώριση και Διακριτότητα των Αγορών Παραγωγών-Βιοκαλλιεργητών
άρθρο 47 του Νομοσχεδίου Αγροτικών Συνεταιρισμών»**

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή-απάντηση, τις ενέργειες σας επί της επιστολής που μας προώθησε, ο κα Χρυσούλα Σκορδίτη, Πρόεδρος της Ένωσης Αγροτών Βιοκαλλιεργητών Βορείου Ελλάδας(ΕΑΒΒΕ), τηλ.6932352002, μέσω email: [«androklisg@gmail.com»](mailto:androklisg@gmail.com), υποβάλλοντας το αίτημα προς την αρμόδια πολιτική ηγεσία, για το εν θέματι αναφερόμενο ζήτημα.

**Ο αναφέρων βουλευτής
Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΩΝ ΒΙΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΩΝ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Αξιότιμη/ε κυρία/κύριε Βουλευτή

Το αγροτικό επάγγελμα είναι το επάγγελμα που από το τίποτα οικονομικά, παράγει κάτι: Ο αγρότης συνδυάζει χώμα, νερό και φως για να ταΐσει, να ντύσει ή να στεγάσει όλο τον υπόλοιπο πληθυσμό. Ο πλούτος δηλαδή, παράγεται καταρχάς στον πρωτογενή τομέα. Το παράδοξο είναι ότι στον πρωτογενή τομέα δεν θα βρει κάποιος συγκεντρωμένο πλούτο. Αυτόν θα τον βρει στο δευτερογενή και πολύ περισσότερο στον τριτογενή τομέα.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα του αγρότη είναι το πώς θα μπορέσει να καρπωθεί μέρος της υπεραξίας των προϊόντων που αγοράζει ο καταναλωτής. Κατά αυτόν τον τρόπο, θα μπορέσει να αντέξει την τεράστια αύξηση στα κόστη που του έχει επιβληθεί τις τελευταίες δεκαετίες. Ο αγρότης του 2016 αντιμετωπίζει περίπου δεκαπλάσια κόστη παραγωγής από ό,τι ο αγρότης του 1986 και πολύ περισσότερα από τις παλιότερες γενιές αγροτών. Παρατηρείται δηλαδή μία συνεχής φτωχοποίηση του επαγγελματία αγρότη με όλες τις συνέπειες που μπορεί αυτό να έχει: Μείωση του αγροτικού πληθυσμού, εγκατάλειψη της υπαίθρου, μείωση της ποιότητας των παραγομένων αγροτικών αγαθών που χρησιμοποιούνται εισροές (λιπάσματα, φυτοφάρμακα κτλ), μαύρη και αδήλωτη εργασία στο χωράφι, αδυναμία εκπλήρωσης φορολογικών και άλλων υποχρεώσεων, πιθανοί κίνδυνοι για την υγεία των καταναλωτών κ.ά.

Στην Ελλάδα τα αγροτικά προϊόντα ακολουθούν μεγάλη πορεία μέχρι να φτάσουν στο πιάτο, για αυτό το λόγο άλλωστε είναι και τόσο ακριβά. Τα τελευταία χρόνια έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια έτσι ώστε η διαδρομή από το χωράφι στο πιάτο να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη. Κάποιες προσπάθειες έγιναν χωρίς να είναι θεσμοθετημένες και χωρίς να ελέγχονται από πουθενά (κίνημα χωρίς μεσάζοντες), κάποιες προσπάθειες έγιναν οργανωμένα και με πολύ αυστηρούς ελέγχους. Στην αιχμή του δόρατος αυτών των τελευταίων βρίσκονται οι αγορές παραγωγών όπως λειτουργούνται αυτήν την στιγμή, από οργανωμένα συλλογικά σχήματα των ιδιων των παραγωγών.

Οι αγορές παραγωγών λειτουργούν ήδη πολλά χρόνια στην Ελλάδα, κυρίως σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Πρόκειται για υπαίθριες αγορές όπου οι παραγωγοί μπορούν να διαθέσουν απευθείας τα προϊόντα τους στους καταναλωτές. Ελλείψει θεσμικού πλαισίου, λειτουργούν υπό καθεστώς ημιπαρανομίας και σε γενικές γραμμές λειτουργούν με το καθεστώς των λαϊκών αγορών.

Οι αγορές παραγωγών δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τις λαϊκές αγορές. Ενώ στις λαϊκές αγορές η συμμετοχή εξαρτάται από πολλά -κυρίως κοινωνικής φύσης- κριτήρια και αφορούν κυρίως επαγγελματίες πλανόδιους πωλητές λαϊκών αγορών (δηλαδή έμπορους), οι αγορές παραγωγών αφορούν μόνο τους αγρότες παραγωγούς (δηλαδή κατά κύριο επάγγελμα αγρότες).

ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΩΝ ΒΙΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΩΝ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Εμείς, ως επαγγελματίες αγρότες, ζητάμε από εσάς να προστατέψετε το θεσμό των αγορών παραγωγών, διακρίνοντάς τες από οποιαδήποτε μορφώματα που μπερδεύουν τον καταναλωτή και εξασφαλίζοντας τη διάθεση ποιοτικών και ασφαλών προϊόντων απευθείας από το χωράφι στο πιάτο. Ζητάμε το διαχωρισμό των συμβατικών και των βιολογικών προϊόντων. Τέλος, ζητάμε αυτοδιαχείριση, πάντα στα πλαίσια του νόμου.

Κρατάτε στα χέρια σας ένα νομοσχέδιο το οποίο μπορεί να γράψει ιστορία στον αγροτικό χώρο. Το άρθρο 47 του νόμου για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς προβλέπει τροποποιήσεις του ν. 4235/14 που αφορούσε τις αγορές παραγωγών και τις οικοτεχνίες. Από όπι, φαίνεται, επιλέγεται ακόμη και τώρα, μετά από τόσες διαβουλεύσεις με τους πραγματικά ενδιαφερόμενους του χώρου, να γην ξεκαθαρίσει το τοπίο και να το αφήσει με πολλά γκρίζα σημεία.

Παρακαλούμε να λάβετε σοβαρά υπόψη τις παρακάτω πάγιες θέσεις-προτάσεις μας, όπως παρουσιάστηκαν από τον Πρόεδρο του Συλλόγου Βιολογικών Αγορών Αττικής κ. Μαΐστρο Καραμπάση στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής την Τετάρτη 13 Απριλίου 2016:

1. Σαφής χρονικός και χωρικός διαχωρισμός στις αγορές παραγωγών στις οποίες πωλούνται προϊόντα **συμβατικής γεωργίας** από αυτές που πωλούνται προϊόντα **Βιολογικής Γεωργίας**. Σε αυτό το πλαίσιο διαχωρισμού θα πρέπει να νομοθετηθεί και κάθε στάδιο διακίνησης και πώλησης των Βιολογικών προϊόντων, διασφαλίζοντας τόσο το σύστημα ελέγχου και πιστοποίησης όσο και τους καταναλωτές.

2. Συμμετοχή μόνο των φυσικών προσώπων κατά κύριο επάγγελμα αγροτών και δημιουργία ασπίδας προστασίας από την είσοδο στις Αγορές Παραγωγών επαγγελματιών πωλητών/εμπόρων, όπως συμβαίνει στις Λαϊκές Αγορές στην χώρα μας. Οι Αγορές Παραγωγών, οφείλει το ΥΠΑΑΤ να αποτελούν εργαλείο επιβίωσης του Αγροτικού Πληθυσμού της χώρας και όχι άλλο ένα εικονικό δημιούργημα όπου θα επιβιώνει ο ισχυρότερος.

3. Σύσταση αυτοδιαχειριζόμενου φορέα με συλλογική μορφή και ειδικότερα μόνο αυτή του **σωματείου**, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει η νομοθεσία, αποκλειστικά και **μόνο από τους παραγωγούς**.

Ουσιαστικά αυτό που ζητάμε είναι να μας δοθούν τα εργαλεία για να λειτουργήσουμε νομότυπα, εξασφαλίζοντας καθαρά, πιστοποιημένα, ποιοτικά τρόφιμα σε ανταγωνιστικές τιμές στους καταναλωτές, από τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες.

Μετά τιμής
Για το ΔΣ της ΕΑΒΒΕ
η Πρόεδρος
Χρυσούλα Σκορδίτη